

EKSPERTA PORADY

Scenariusz zajęć z wykorzystaniem pomocy

„Misiowe humorki – co czuje miś?” (kod: 036067, 036116)

Pomoc:

MISIOWE HUMORKI – CO CZUJE MIŚ ? cz. I

Pomoc składa się z 4 misiów-pudełek (miś wesoły, miś smutny, miś przestraszony, miś zły) oraz 24 kart przedstawiających osoby, przedmioty lub sytuacje, które wywołują w dzieciach określone emocje. Zadaniem dziecka jest segregowanie kart do odpowiednich misiów-pudełek, tak by treść karty była zgodna z emocją misia.

MISIOWE HUMORKI – CO CZUJE MIŚ ? cz. II

Druga część pomocy przeznaczona do uczenia dzieci rozpoznawania i nazywania emocji, takich jak: nieśmiałość, zazdrość, obrażenie się oraz zadowolenie z siebie. Składa się z 4 misiów-pudełek oraz 32 kart przedstawiających osoby, przedmioty lub sytuacje, wywołujące w dzieciach powyższe emocje. Zadaniem dziecka jest segregowanie kart do odpowiednich misiów-pudełek (by treść karty była zgodna z emocją misia), opowiadanie historyjek (co się wydarzyło?).

Temat zajęć: „Co czuje miś?”

Przebieg zajęć nr 1:

Cele:

- Nauka rozpoznawania i nazywania podstawowych emocji.
- Zwiększanie u dzieci zdolności empatii.
- Uczenie zasad dobrego zachowania.
- Rozwój umiejętności językowych.
- Stymulowanie rozwoju myślenia przyczynowo-skutkowego.

Tematy – PAŹDZIERNIK

- Stymulowanie umiejętności segregowania.

Czas: ok. 30 min.

Zajęcia skierowane do dzieci od 2-3 r. ż., mogą być prowadzone w kontakcie indywidualnym lub w 3-4-osobowych grupach.

1. Rozpoznawanie i nazywanie emocji:

- nauczyciel siedząc z dziećmi na dywanie wyjaśnia, wskazując dzieciom kolejne misie-pudełka: „zobaczcie, mam tu różne misie, ten miś jest wesoły, cieszy się, ten miś jest smutny, ten miś boi się, ten miś jest zły”;
- nauczyciel pokazuje dziecku karty: „sprawdzimy, czemu misie tak się czują/mają takie miny”;
- nauczyciel bierze jedną z kart np. *tort ze świeczkami*, wyjaśnia: „tu jest tort ze świeczkami, miś ma urodziny – jak się czuje miś? – miś jest wesoły, uśmiecha się”; następnie wkłada kartę do misia-pudełka z uśmiechniętą buzią;
- nauczyciel bierze kolejną kartę np. *ciemność*: „miś leży w łóżku, w pokoju jest ciemno – jak się czuje miś?”
 - jeżeli dzieci udzielają poprawnej odpowiedzi (słownie lub poprzez włożenie karty do odpowiedniego pudełka) prowadzący potwierdza: „tak, miś się boi ciemności”;
 - przy błędnej odpowiedzi koryguje: „miś boi się ciemności, włożymy kartę do misia, który się boi”;
- analogicznie postępuj się z kolejnymi kartami (nauczyciel podczas wyjaśniania dziecku, jaka sytuację przedstawiają kolejne karty może korzystać z opisu zamieszczonego w instrukcji).

2. Tropiciele.

- po rozłożeniu wszystkich kart nauczyciel proponuje dzieciom zabawę w tropiciele – gdy dzieci mają zamknięte oczy nauczyciel „ukrywa” karty w różnych miejscach sali (tak by były trochę widoczne);
- dzieci otrzymują zadanie polegające na odnalezieniu kart pasujących do któregoś z czterech misiów, ale każde z dzieci ma szukać kart pasujących do innej emocji, np.: „Jaś szuka wszystkie obrazków, które psują do misia smutnego”;

Tematy – PAŹDZIERNIK

Zosia wszystkich obrazków, które pasują do misia rozżłoszczonego”.

3. Tworzenie własnych kart.

- Nauczyciel pyta dzieci kolejno o jedną z omawianych emocji:
 - „kiedy ty jesteś wesoły/a?”
 - „kiedy się smucisz?”
 - „czego się boisz?”
 - „kiedy jesteś zły/a?”
- Każde dziecko otrzymuje karton i kredki, na którym ma narysować siebie przeżywającego wskazaną emocję.

4. Podsumowanie.

- Na zakończenie zajęć nauczyciel prosi, by każde dziecko zaprezentowało swój rysunek i dokończyło zdanie:
*„Ja (dziecko wymienia swoje imię) jestem (dziecko wymienia narysowaną emocję),
gdy"*

Przebieg zajęć nr2:

Cele:

- Dalsze rozwijanie umiejętności rozpoznawania i nazywania podstawowych emocji.
- Zwiększanie u dzieci świadomości własnych doznań emocjonalnych.
- Rozwijanie empatii.
- Rozwój umiejętności językowych.
- Stymulowanie rozwoju myślenia przyczynowo-skutkowego.

Czas: 30 min.

Tematy – PAŹDZIERNIK

1. Rozpoznawanie i nazywanie emocji:

- Nauczyciel siedząc z dziećmi na dywanie wyjaśnia, wskazując dzieciom kolejne misie-pudełka: „zobaczcie, mam tu różne misie, ten miś jest zadowolony, dumny z siebie, uśmiecha się, bo coś mu się udało”; wskazujemy dziecku kolejne pudełka: „A tu miś jest zazdrosny (pudełko – miś zazdrosny), tu wstydzi się (pudełko – miś zawstydzony), a tu się obraził (pudełko – miś obrażony)”.
- Nauczyciel prezentuje dzieciom karty: „sprawdzimy, czemu misie tak się czują/mają takie miny”.
- Nauczyciel bierze jedną z kart np. *Wygrana w zawodach*, wyjaśnia: „Miś brał udział w zawodach sportowych, ale nie zdobył medalu, inne dzieci zdobyły medale, co czuje miś? – miś jest zazdrosny”.
- Nauczyciel wkłada kartę do pudełka – misia zazdrosnego.
- Nauczyciel bierze kolejną kartę np. *Rozdarte spodnie*. „Miś ma rozdarte spodnie, ale duża dziura, co czuje miś?”:
 - jeżeli dzieci udzielają poprawnej odpowiedzi (słownie lub poprzez włożenie karty do odpowiedniego pudełka) prowadzący potwierdza:
„tak, miś się wstydzi”;
 - przy błędnej odpowiedzi lub wykonaniu korygujemy: „miś się wstydzi, damy kartę misiowi, który wstydzi się”.
- Analogicznie postępuje się z kolejnymi kartami, podczas wyjaśniania dziecku, jaka sytuację przedstawiają kolejne karty można korzystać z zamieszczonego na końcu instrukcji opisu;

2. Wymyślanie historii do wylosowanego obrazka:

Każde z dzieci losuje jedną z kart, do której układa historyjkę „co się zadziało, że miś ma taką minę”, nauczyciel może pomagać dziecku zadając pytania, np. **Obiad** (Miś nie chce zjeść obiadu, woli się bawić. Co czuje miś?)

„Co mama ugotowała misiowi na obiad?”

„W co bawił się miś, gdy mama zawołała go na obiad?”

„Miś musi przerwać zabawę, jak czuje się miś?”

„Co miś chciałby zjeść na obiad?”

Tematy – PAŹDZIERNIK

3. Tworzenie własnych kart.

- Nauczyciel zwraca się do dzieci: *„przypomnijcie sobie sytuację, w której czuliście się zazdrośni, zawstyżeni, obrażeni albo dumni z siebie”*
- Każde dziecko otrzymuje karton i kredki, na którym ma narysować siebie przeżywającego którąś z czterech omawianych emocji.

4. Podsumowanie.

- Na zakończenie zajęć nauczyciel prosi, by każde dziecko zaprezentowało swój rysunek i dokończyło zdanie:
*„Ja (dziecko wymienia swoje imię) jestem (dziecko wymienia narysowane emocje),
gdy”*

Psycholog kliniczny
Agnieszka Wrzesiak

O ekspercie:

Psycholog kliniczny, w codziennej pracy zajmuje się diagnozą i terapią u dzieci z zaburzeniami emocjonalnymi, nadpobudliwych psychoruchowo, z zaburzeniami rozwojowymi oraz prowadzi terapię rodzin.

Współzałożycielka Centrum Psychologiczno-Logopedycznego „Mavicus” w Łodzi. Przez wiele lat pracownik Oddziału Psychiatrycznego dla Dzieci oraz Oddziału Neurologii Dziecięcej.